

under både den nuværende og den tidligere finansminister, og det har Skatteministeriet også anerkendt i den tidligere regerings tid.

Nettoresultatet vil i første omgang være et gennemsnitligt fald i skatterne på arbejde på 5 pct. og en yderligere lettelse, når vi fjerner resten af mellemskatten og desuden hæver grænsen for topskatten. Effekten vil være, at meget få reelt vil komme til at betale over 42 pct. i skat. Det er ren science fiction, lyder det, men det er fakta ifølge Finansministeriet, så hvad venter vi på? Vi venter på regeringen, og det beklager jeg meget, og det er jeg skuffet over.

Jeg vil egentlig også godt komme med en advarsel til regeringen. Der var mange, der sagde, at det, der kiksede for den borgerlige VKR-regering, som vi havde fra 1968 til 1971, var, at den skuffede de borgerlige vælgere, og jeg tror, regeringen er på vej til at gøre det samme. Det første år eller måske det første halvandet års tid kan det godt gå hele tiden at henviser til det stive skattestop, men jeg tror ikke, det går i længden, og slet ikke, når problemerne for alvor begynder at tårne sig op.

Derfor er det også en advarsel til regeringen om at være opmærksom på, at den ikke, hvis den gerne vil blive på regeringsbænkene, selv sætter det hele over styr. Vi skal nok selv gøre vores til at sørge for, at der igen, og forhåbentlig inden alt for længe, bliver plads til Det Radikale Venstres indflydelse, og sådan som regeringen arbejder i øjeblikket, vil det altså være min forudsigtelse, at inden for et års tid eller to vil den selv have bidraget voldsomt til, at Det Radikale Venstre kommer tilbage på banen. Det skal regeringen selvfølgelig have tak for, men jeg regnede egentlig ikke med, at det var på den måde, vi skulle have hjælp fra regeringen.

Jeg vil i bund og grund meget hellere have hjælp i den forstand, at regeringen kommer os konstruktivt i møde og siger: O.k., Det Radikale Venstre har bøjet sig i retning af et skattestop som det, vi har nu – ja, bøjet sig og bøjet sig. Det har været målsætningen længe, og vi anerkender de positive dele af det, men vi vil gerne af med de negative dele.

Hovedpointen, budskabet i denne tale er: Lad os nu prøve at se, om vi ikke kan finde sammen og få løst de problemer og udfordringer, vi står over for i Danmark, i stedet for bare at begrave hovedet i busken eller i jorden, eller hvor man nu begraver det, og ikke få løst noget som helst. Det er der ingen der vil takke regeringen for, og

der er i øvrigt heller ingen, der vil takke Folketinget for det om ganske få år.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg kan ikke lade være med at gå herop, for jeg spekulerer lidt på, hvad det er, hr. Anders Samuelsen egentlig gerne vil, og hvor vi egentlig skal ende med alt det, som hr. Anders Samuelsen fremlægger.

I det forslag til vedtagelse, som hr. Anders Samuelsen er medforlagsstiller til sammen med den tidligere regeringspartner, Socialdemokratiet, står der noget om »et mere gennemskueligt skattesystem«. Men jeg har her en pressemeddelelse fra hr. Anders Samuelsen, som omtaler det socialdemokratiske skatteudspil som noget med skavanker, der er alt for kompliceret og trækker i den modsatte retning på grund af komplicerede aftrapningsordninger. Det vil altså sige, at Det Radikale Venstres tidligere regeringspartner er alt for kompliceret, men man kan heller ikke bruge regeringens til noget som helst.

Kl. 17.05

Jeg kan efterhånden godt forstå det, når hr. Anders Samuelsen taler om, at han håber, der bliver plads til radikal indflydelse, for det virker, som om problemet er, at De Radikale mangler selvforståelse, fordi man mener, at man altid har frygtelig meget indflydelse. Er det derfor, vi hele tiden skal høre selvophøjne floskler i stedet for at høre, at Det Radikale Venstre vil bidrage til noget konkret, f.eks. sammen med den siddende regering?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil gerne høre, om hr. Anders Samuelsen ikke er optaget af, at når man fremlægger et skatteudspil som Det Radikale Venstres, kan det godt være, at man laver lettelser for folk i mellemindkomst- og lavindkomstgruppen; men når det drejer sig om folk på overførselsindkomster, er det dem, som bliver klart ringest stillet med det radikale skatteudspil.

Jeg vil godt spørge: Er huslejen ikke den samme for en arbejdsløs som for en kassedame eller for en førtidspensionist eller for en pensionist? Hvorfor vil man ikke være med til, når man nu skal til at lave skattelettelser, at de også kommer nogle af dem, der står uden for arbejdsmarkedet, til gavn? Og tilsvarende: Hvordan kan det være, at man ikke vil lægge den største del af lettelsen på de laveste indkomstgrupper, som vir-